ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

z 18. novembra 2010 *

Vo veci C-247/09,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Finanzgericht Baden-Württemberg (Nemecko) z 18. júna 2009 a doručený Súdnemu dvoru 7. júla 2009, ktorý súvisí s konaním:

Alketa Xhymshiti

proti

Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Lörrach,

* Jazyk konania: nemčina.

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predseda ôsmej komory K. Schiemann (spravodajca), sudcovia L. Bay Larsen a C. Toader,

generálny advokát: J. Mazák,
tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— nemecká vláda, v zastúpení: M. Lumma a J. Möller, splnomocnení zástupcovia,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: V. Kreuschitz, splnomocnený zástupca,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/001, s. 35), zmeneného a doplneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady č. 1992/2006 z 18. decembra 2006 (Ú. v. EÚ L 392, s. 1; ďalej len „nariadenie č. 1408/71“), nariadenia Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní nariadenia (EHS) č. 1408/71, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením č. 118/97 (ďalej len „nariadenie č. 574/72“), nariadenia Rady (ES) č. 859/2003 zo 14. mája 2003, ktorým sa rozširujú ustanovenia nariadenia č. 1408/71 a nariadenia č. 574/72 na štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa doteraz tieto ustanovenia nevzťahujú výhradne z dôvodu ich štátnej príslušnosti (Ú. v. EÚ L 124, s 1; Mim. vyd. 05/004, s. 317), ako aj dohody medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na druhej strane o voľnom pohybe osôb [*neoficiálny preklad*] z 21. júna 1999 (Ú. v. ES L 114, 2002, s. 6; ďalej len „dohoda medzi EÚ a Švajčiarskom“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi A. Xhymshitiovou, ktorá je albánskou štátnou príslušníčkou s legálnym trvalým pobytom v Nemecku a je manželkou kosovského štátneho príslušníka s legálnym trvalým pobytom v Nemecku, ktorý pracuje vo Švajčiarsku, a Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Lörrach (Spolková agentúra pre zamestnanosť – pokladňa rodinných dávok v Lörrachu, ďalej len „FKL“), z dôvodu odmietnutia poskytnúť A. Xhymshitiovej v súvislosti s rodinnými prídavkami sumu

vo výške rozdielu medzi švajčiarskymi rodinnými dávkami a nemeckými rodinnými dávkami na jej dve deti, ktoré majú nemeckú štátnu príslušnosť.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Nariadenia č. 1408/71 a č. 574/72 majú za cieľ umožniť prenos sociálnych dávok medzi členskými štátmi s cieľom uľahčiť voľný pohyb osôb.

4 Článok 2 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 nazvaný „Osoby, na ktoré sa nariadenie vzťahuje“ stanovuje:

„Toto nariadenie sa vzťahuje na pozostalých po zamestnancoch alebo samostatne zárobkovo činných osôb a študentoch, na ktorých sa vzťahovali právne predpisy jedného alebo viacerých členských štátov, bez ohľadu na štátnu príslušnosť takýchto osôb v prípade, keď sú ich pozostalí štátnymi príslušníkmi jedného z členských štátov alebo osobami bez štátnej príslušnosti alebo utečencami s bydliskom na území jedného z členských štátov.“

5 Podľa článku 13 tohto nariadenia nazvaného „Všeobecné pravidlá“:

„1. Pokiaľ v článkoch 14c a 14f nie je ustanovené inak, osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu. Tieto právne predpisy sa určia v súlade s ustanoveniami tejto hlavy.

2. Pokiaľ články 14 až 17 neustanovujú inak:

a) na pracovníka zamestnaného na území jedného členského štátu sa vzťahujú právne predpisy tohto štátu dokonca aj vtedy, ak má bydlisko na území iného členského štátu alebo ak sa sídlo alebo miesto podnikania podniku alebo fyzickej osoby, ktorá ho zamestnáva, nachádza na území iného členského štátu;

…“

6 Článok 76 ods. 1 nariadenia č. 1408/71, nazvaný „Pravidlá priority v prípadoch prekrývania [súbehu – *neoficiálny preklad*] nároku na rodinné dávky podľa právnych predpisov príslušného štátu a podľa právnych predpisov členského štátu bydliska rodinných príslušníkov“, stanovuje:

„Keď počas rovnakého obdobia tým istým rodinným príslušníkom z dôvodu vykonávania zárobkovej činnosti právne predpisy členského štátu, na území ktorého majú rodinní príslušníci bydlisko, priznajú nárok na rodinné dávky, nárok na rodinné dávky, ktoré náležia podľa právnych predpisov iného členského štátu, ak to prichádza do

úvahy podľa článkov 73 alebo 74, bude pozastavený do výšky, ktorú priznávajú právne predpisy prvého členského štátu."

7 Článok 10 ods. 1 nariadenia č. 574/72, nazvaný „Pravidlá uplatniteľné v prípade súbehu nárokov na rodinné prídavky pre zamestnancov alebo samostatne zárobkovo činné osoby", stanovuje:

„1. a) Nárok na dávky alebo rodinné prídavky splatné podľa právnych predpisov členského štátu, podľa ktorých nadobudnutie nároku na tieto dávky alebo prídavky nepodlieha podmienkam poistenia, zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti, sa pozastaví, ak sú počas rovnakého obdobia dávky splatné tomu istému rodinnému príslušníkovi len podľa vnútroštátnych právnych predpisov druhého členského štátu alebo pri uplatňovaní článku 73, 74, 77 alebo 78 nariadenia [č. 1408/71], a to do výšky týchto dávok.

b) Ak je však zárobková činnosť vykonávaná na území prvého členského štátu:

i) v prípade dávok splatných buď len podľa vnútroštátnych právnych predpisov druhého členského štátu, alebo podľa článku 73 alebo 74 nariadenia [č. 1408/71] osobe, ktorá má nárok na rodinné dávky, alebo osobe, ktorej majú byť tieto prídavky vyplatené, nárok na rodinné dávky splatné buď len podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto druhého členského štátu, alebo podľa týchto článkov sa pozastaví do výšky rodinných prídavkov poskytovaných podľa právnych predpisov členského štátu, na území ktorého má rodinný príslušník bydlisko. Náklady na dávky vyplá-

cané členským štátom, na území ktorého má rodinný príslušník bydlisko, znáša tento členský štát;

ii) v prípade dávok splatných buď len podľa vnútroštátnych právnych predpisov druhého členského štátu, alebo podľa článku 77 alebo 78 nariadenia osobe, ktorá má nárok na tieto dávky, alebo osobe, ktorej majú byť tieto dávky vyplatené, nároky na tieto rodinné dávky alebo rodinné prídavky splatné buď len podľa vnútroštátnych právnych predpisov druhého členského štátu, alebo pri uplatňovaní týchto článkov sa pozastavia; v takomto prípade má dotknutá osoba nárok na rodinné dávky alebo rodinné prídavky členského štátu, na území ktorého majú bydlisko deti, pričom náklady znáša tento členský štát, a v prípade potreby má nárok aj na dávky iné ako rodinné prídavky uvedené v článku 77 alebo 78 nariadenia, pričom náklady znáša príslušný štát v zmysle týchto článkov."

8 Nariadenie č. 859/2003 má za cieľ rozšíriť práva, ktoré priznávajú občanom Únie nariadenia č. 1408/71 a č. 574/72, na príslušníkov tretích štátov.

9 Odôvodnenia č. 9, 11, 12, 14 a 16 uvedeného nariadenia stanovujú:

„(9) preto je potrebné zabezpečiť uplatňovanie koordinačných pravidiel nariadenia (EHS) č. 1408/71 a nariadenia (EHS) č. 574/72 na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí majú bydlisko v súlade s právnymi predpismi v spoločenstve, nie sú v súčasnosti zahrnutí do ustanovení týchto nariadení z dôvodov ich štátnej príslušnosti a spĺňajú ostatné podmienky stanovené v tomto nariadení; takéto

rozšírenie je osobitne dôležité so zreteľom na nadchádzajúce rozšírenie Európskej únie;

…

(11) ustanovenia nariadenia (EHS) č. 1408/71 a nariadenia (EHS) č. 574/72 sa na základe tohto nariadenia uplatňujú, len pokiaľ už dotknuté osoby majú bydlisko v súlade s právnymi predpismi na území členského štátu; mať bydlisko v súlade s právnymi predpismi je preto nevyhnutnou podmienkou na uplatňovanie týchto ustanovení;

(12) ustanovenia nariadenia (EHS) č. 1408/71 a nariadenia (EHS) č. 574/72 sa neuplatňujú v situácii, ktorá sa vo všetkých ohľadoch obmedzuje len na jeden členský štát; toto sa okrem iného týka situácie štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má väzby len na tretiu krajinu a jeden členský štát;

…

(15) aby sa dosiahli tieto ciele, je potrebné a primerané rozšíriť rozsah pravidiel koordinujúcich vnútroštátne systémy sociálneho zabezpečenia prijatím právneho nástroja spoločenstva, ktorý je záväzný a priamo uplatniteľný v každom členskom štáte, ktorý sa zúčastňuje na prijatí tohto nariadenia.

(16) toto nariadenie sa netýka práv a povinností vznikajúcich z medzinárodných zmlúv s tretími krajinami, v ktorých je spoločenstvo stranou a ktoré umožňujú výhody, pokiaľ ide o sociálne zabezpečenie."

10 Článok 1 nariadenia č. 859/2003 stanovuje:

„Pokiaľ ustanovenia prílohy tohto nariadenia neustanovujú inak, ustanovenia nariadenia (EHS) č. 1408/71 a nariadenia (EHS) č. 574/72 sa uplatňujú na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí nie sú ešte zahrnutí do týchto ustanovení výhradne z dôvodu svojej štátnej príslušnosti, ako aj na ich rodinných príslušníkov a ich pozostalých za predpokladu, že majú bydlisko v súlade s právnymi predpismi na území členského štátu a sú v situácii, ktorá sa neobmedzuje vo všetkých ohľadoch na jeden členský štát."

11 Príloha nariadenia č. 859/2003 týkajúca sa osobitných ustanovení uvedených v článku 1 tohto nariadenia stanovuje, že pokiaľ ide o Nemecko, „v prípade rodinných dávok sa toto nariadenie uplatňuje len na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú držiteľmi povolenia na pobyt spĺňajúce definíciu nemeckého zákona o ‚Aufenthaltserlaubnis' alebo ‚Aufenthaltsberechtigung'."

12 Dohoda medzi EÚ a Švajčiarskom stanovuje v článku 1 svojej prílohy II týkajúcej sa koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia:

„1. Zmluvné strany sa v súvislosti s koordináciou systémov sociálneho zabezpečenia dohodli, že budú vzájomne uplatňovať akty spoločenstva, na ktoré sa v tejto dohode

odkazuje a ktoré sú v platnosti k dátumu podpisu tejto dohody a sú uvedené v znení oddielu A tejto prílohy, alebo pravidlá rovnocenné takýmto aktom.

2. Výraz ‚členský štát (členské štáty)' uvedený v oddiele A tejto prílohy sa rozumie tak, že okrem členských štátov, na ktoré sa vzťahujú príslušné akty spoločenstva, zahrňuje aj Švajčiarsko." [*neoficiálny preklad*]

13 Oddiel A uvedenej prílohy odkazuje tak na nariadenie č. 1408/71, ako aj na nariadenie č. 574/72.

Vnútroštátna právna úprava

14 § 62 ods. 1 nemeckého spolkového zákona o dani z príjmu (Einkommensteuergesetz, ďalej len „EStG") stanovuje:

„Pokiaľ ide o deti v zmysle § 63, má nárok na rodinné dávky v zmysle tohto zákona každý:

1. kto má svoje bydlisko alebo obvyklý pobyt na vnútroštátnom území…"

15 § 65 ods. 1 EStG nazvaný „Ďalšie dávky na deti“ stanovuje:

„Prídavky na nezaopatrené dieťa sa neposkytujú na dieťa, na ktoré je poskytovaná jedna z nasledujúcich dávok alebo by bola poskytovaná, ak by sa o ňu požiadalo:

…

2. prídavky na deti poskytované v zahraničí a porovnateľné s prídavkami na nezaopatrené dieťa alebo s jednou z dávok uvedenou v bode 1;

…“

16 Vnútroštátny súd spresňuje, že právo na nemecké rodinné dávky nie je podmienené vykonávaním zárobkovej činnosti v Nemecku.

17 Vnútroštátny súd tiež spresňuje, že švajčiarske rodinné dávky sú porovnateľné s nemeckými rodinnými dávkami.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

18 Manželia Xhymshiti žijú v Nemecku so svojimi dvoma deťmi a obaja sú držiteľmi povolenia k pobytu uvedeného v prílohe nariadenia č. 859/2003 v časti týkajúcej sa Nemecka.

19 A. Xhymshiti, albánska štátna príslušníčka, nevykonáva zárobkovú činnosť. Pán Xhymshiti je zamestnaný vo Švajčiarsku, kde platí príspevky na starobné poistenie a poistenie pozostalých. Od svojho švajčiarskeho zamestnávateľa poberá na obidve svoje deti, ktoré majú nemeckú štátnu príslušnosť, prídavky na deti.

20 Po narodení ich prvého dieťaťa, Albiona, 28. apríla 2005, poberala A. Xhymshiti od Nemecka takzvané „čiastočné" prídavky na deti vo výške rozdielu medzi nemeckými prídavkami na deti a nižšími švajčiarskymi prídavkami na deti.

21 Po narodení ich druhého dieťaťa, Albiony, 30. júna 2007, A. Xhymshiti tiež 13. júla 2007 požiadala o čiastočné nemecké prídavky na deti aj pre toto dieťa.

22 V nadväznosti na túto žiadosť zrušila FKL 5. septembra 2007 výmer prídavkov na deti pre Albiona, lebo pán Xhymshiti naňho poberal rodinné prídavky vo Švajčiarsku.

23 Dňa 12. októbra 2007 požiadala A. Xhymshiti opäť FKL o poskytnutie rodinných dávok na jej dve deti. FLK, ktorej bola táto žiadosť doručená 15. októbra 2007, ju zamietla 25. októbra 2007, pričom neuviedla meno žiadneho dieťaťa. Domnievala sa, že keďže sa na manželov Xhymshiti neuplatňovala dohoda medzi EÚ a Švajčiarskom z dôvodu ich štátnej príslušnosti, neprichádza do úvahy priznanie čiastočných rodinných dávok podľa nariadení č. 1408/71 a č. 574/72.

24 FKL zamietla 19. februára 2008 odvolanie podané A. Xhymshitiovou proti tomuto rozhodnutiu o zamietnutí. FKL vo svojom rozhodnutí, ktorým potvrdila pôvodné zamietnutie, uviedla, že dieťa Albiona má od júna 2007 nárok na zahraničné dávky porovnateľné s nemeckými rodinnými dávkami, pričom okolnosť, že tieto dávky sú nižšie než vnútroštátne dávky, nie je dôležitá.

25 A. Xhymshiti preto podala na vnútroštátny súd žalobu proti rozhodnutiu o zamietnutí z 25. októbra 2007 a rozhodnutiu z 19. februára 2008 o námietke. Tiež požiadala o poskytnutie nemeckých rodinných dávok, ktoré jej podľa jej názoru prináležia.

26 Keďže Finanzgericht Baden-Württemberg, na ktorý bola podaná žaloba, mal pochybnosti, pokiaľ ide o uplatnenie nariadenia č. 859/2003 a v dôsledku toho nariadení č. 1408/71 a č. 574/72 na štátnych príslušníkov tretieho štátu, ktorí sa nachádzajú v takej situácii ako manželia Xhymshiti, rozhodol sa prerušiť konanie a predložiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Uplatní sa v prípadoch, v ktorých má štátny príslušník tretieho štátu legálne bydlisko v členskom štáte… Únie a pracuje na území [Švajčiarska], na tohto štátneho príslušníka a na jeho manželku, ktorá je štátnou príslušníčkou tretieho štátu,

v členskom štáte bydliska nariadenie… č. 859/2003 s tým následkom, že členský štát bydliska musí na tohto pracovníka a jeho manželku uplatniť nariadenia… č. 1408/71 a č. 574/72?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, majú sa v prípade okolností uvedených v otázke č. 1 vykladať články 2, 13, 76 nariadenia… č. 574/72 a článok 10 ods. 1 písm. a) nariadenia… č. 574/72 v tom zmysle, že možno matke, ktorá je štátnou príslušníčkou tretieho [štátu], odoprieť v členskom štáte bydliska priznanie rodinných dávok z dôvodu jej štátnej príslušnosti tretieho [štátu] napriek tomu, že dotknuté dieťa je občanom Únie?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

27 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v zásade pýta, či sa nariadenie č. 859/2003 uplatňuje na štátnych príslušníkov tretieho štátu, ktorí sa nachádzajú v takej situácii ako pán Xhymshiti a jeho manželka.

28 V tejto súvislosti treba uviesť, že podľa článku 1 nariadenia č. 859/2003 musí štátny príslušník preto, aby sa na neho a členov jeho rodiny uplatňovali nariadenia č. 1408/7 a č. 574/72, spĺňať dve podmienky. Jednak musí mať legálne bydlisko na území členského štátu a jednak musí byť v situácii, ktorá sa neobmedzuje vo všetkých ohľadoch

na jeden členský štát. Z odôvodnenia č. 12 nariadenia č. 859/2003, ktoré spresňuje túto druhú podmienku, vyplýva, že toto sa týka najmä situácie štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má väzby len na tretiu krajinu a jeden členský štát.

29 Pokiaľ ide o prvú podmienku, treba konštatovať, že vzhľadom na informácie poskytnuté vnútroštátnym súdom pán Xhymshiti aj jeho manželka majú legálne bydlisko v Nemecku a spĺňajú podmienku držby nemeckého povolenia na pobyt uvedeného v prílohe nariadenia č. 859/2003. Preto možno považovať prvú podmienku za splnenú.

30 Pokiaľ ide o druhú podmienku, treba konštatovať, tak ako tvrdí nemecká vláda vo svojich písomných pripomienkach a ako vyplýva z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, že situácia pána Xhymshitiho nemá väzby na viac než jeden členský štát. Okolnosť, že vykonáva zárobkovú činnosť vo Švajčiarsku, nemá v tomto smere žiaden vplyv.

31 Je však preukázané, ako súhlasne tvrdí Komisia Európskych spoločenstiev a vnútroštátny súd, že na účely uplatnenia nariadení č. 1408/71 a č. 574/72 sa má Švajčiarska konfederácia považovať za členský štát Únie.

32 Takýto záver treba prijať podľa článku 1 prílohy II dohody medzi EÚ a Švajčiarskom týkajúcej sa koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia. Uvedený článok vo svojom prvom odseku ukladá zmluvným stranám povinnosť vzájomne uplatňovať v oblasti koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia akty Spoločenstva, na ktoré sa

v tejto dohode odkazuje a ktoré sú v platnosti k dátumu podpisu tejto dohody a sú uvedené v znení oddielu A tejto prílohy.

33 Okrem toho podľa rovnakého článku 1 ods. 2 „výraz ‚členský štát (členské štáty)' uvedený v aktoch, na ktoré sa odkazuje v oddiele A tejto prílohy, sa rozumie tak, že okrem členských štátov, na ktoré sa vzťahujú príslušné akty Spoločenstva, zahrňuje aj Švajčiarsko" [*neoficiálny preklad*].

34 Tak nariadenie č. 1408/71, ako aj nariadenie č. 574/72 sú uvedené v oddiele A prílohy II nazvanej „Akty, na ktoré sa odkazuje" dohody medzi EÚ a Švajčiarskom. Z toho vyplýva, že ustanovenia týchto nariadení sa vzťahujú okrem členských štátov tiež na Švajčiarsku konfederáciu.

35 Treba však spresniť, že to neplatí v prípade nariadenia č. 859/2003, ktoré nie je uvedené medzi aktmi Spoločenstva, ktoré sa strany dohody medzi EÚ a Švajčiarskom zaviazali uplatňovať, a ktoré sú preto uvedené v oddiele A prílohy II tejto dohody. Platí, že tento oddiel A vymenúva niektoré akty, ktoré menia a dopĺňajú nariadenia č. 1408/71 a č. 574/72, čo potvrdzuje vôľu zmluvných strán uvedenej dohody uviesť v uvedenom oddiele vo forme samostatného zápisu každú zmenu týchto legislatívnych aktov.

36 Ako správne tvrdila nemecká vláda vo svojich písomných pripomienkach, režim vytvorený uvedenou dohodou, keďže je obmedzený na uplatnenie aktov, na ktoré sa tu výslovne odkazuje, nemá za cieľ odkázať na akty v ich aktuálnom znení. Preto hoci treba považovať nariadenie č. 859/2003 len za zmenu nariadení č. 1408/71 a č. 574/72, nemožno ho podľa dohody medzi EÚ a Švajčiarskom uplatniť. Toto nariadenie, ktoré

bolo prijaté po uzavretí dohody medzi EÚ a Švajčiarskom, môže byť do tejto dohody zahrnuté až po zmene samotnej dohody.

37 Treba preto konštatovať, že skutočnosť, že pán Xhymshiti vykonáva zárobkovú činnosť vo Švajčiarsku, nepredstavuje faktor, ktorý by rozširoval jeho situáciu nad rámec jedného členského štátu. Jeho situácia predstavuje väzby len medzi tretím štátom a jedným členským štátom, a síce medzi Švajčiarskou konfederáciou a Spolkovou republikou Nemecko.

38 Z toho vyplýva, že keďže nie je splnená druhá z dvoch podmienok stanovených v článku 1 nariadenia č. 859/2003, uvedené nariadenie sa neuplatňuje na situáciu, v ktorej sa nachádza osoba ako pán Xhymshiti.

39 S ohľadom na uvedené treba na prvú položenú otázku odpovedať, že za predpokladu, že príslušník tretieho štátu má legálny pobyt v členskom štáte Únie a pracuje vo Švajčiarsku, na tohto príslušníka sa nevzťahuje v členskom štáte jeho pobytu nariadenie č. 859/2003, lebo toto nariadenie nie je uvedené medzi aktmi Spoločenstva uvedenými v oddiele A prílohy II dohody medzi EÚ a Švajčiarskom, ktorú sa zmluvné strany tejto dohody zaviazali uplatňovať. Preto nemožno konštatovať povinnosť členského štátu pobytu uplatňovať nariadenia č. 1408/71 a č. 574/72 na uvedeného zamestnanca a jeho manželského partnera.

O druhej otázke

40 Druhá otázka má za cieľ určiť, či ustanovenia nariadení č. 1408/71 a č. 574/72 umožňujú členskému štátu bydliska, aby odmietol poskytnutie rodinných dávok štátnej príslušníčke tretieho štátu z dôvodu jej národnosti, napriek tomu, že jej deti sú občanmi Únie.

41 V tejto súvislosti treba uviesť, že, ako vyplýva z odpovede na prvú otázku, na manželov Xhymshiti sa nevzťahuje nariadenie č. 859/2003, čo znamená, že sa na nich neuplatňujú ani nariadenia č. 1408/71 a č. 574/72. Z tohto dôvodu sa na poskytovanie rodinných dávok na ich dve deti vzťahuje len právna úprava členského štátu pobytu, teda nemecká právna úprava.

42 Z opisu nemeckej právnej úpravy uvedenej v rozhodnutí vnútroštátneho súdu vyplýva, že poskytnutie nemeckých rodinných dávok podlieha podmienke pobytu na nemeckom území v súlade s § 62 ods. 1 bodom 1 EStG. Vnútroštátny súd konštatuje, že hoci A. Xhymshiti spĺňala túto podmienku, podľa § 65 ods. 1 bodu 1 EStG aj tak nemala nárok na uvedené dávky vzhľadom na skutočnosť, že jej manžel dostával porovnateľné dávky v Švajčiarsku.

43 V tejto súvislosti treba najprv zdôrazniť, že právo Spoločenstva nemá vplyv na právomoc členských štátov upraviť svoje systémy sociálneho zabezpečenia a že v prípade neexistencie harmonizácie na úrovni Spoločenstva prináleží právnej úprave každého členského štátu, aby stanovila podmienky poskytovania dávok sociálneho zabezpečenia, ako aj ich výšku a dobu ich poskytovania (rozsudok z 21. februára 2008, Klöppel, C-507/06, Zb. s. I-943, bod 16).

44 V tejto súvislosti samotná okolnosť, že deti manželov Xhymshiti sú štátnymi príslušníkmi Únie, neznamená, že odmietnutie poskytnúť rodinné dávky v Nemecku je nezákonné, ak, ako vyplýva z konštatovaní vnútroštátneho súdu, neboli splnené zákonné podmienky na účely takéhoto poskytnutia.

45 S ohľadom na vyššie uvedené treba na druhú otázku položenú vnútroštátnym súdom odpovedať, že články 2, 13 a 76 nariadenia č. 1408/71, ako aj článok 10 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 574/72 nie sú relevantné, pokiaľ ide o štátnu príslušníčku tretieho štátu v situácii žalobkyne vo veci samej, v rozsahu, v akom sa na jej situáciu vzťahuje právna úprava členského štátu pobytu. Samotná skutočnosť, že deti tejto štátnej príslušníčky sú štátnymi príslušníkmi Únie, neznamená, že odmietnutie poskytnúť rodinné dávky v členskom štáte pobytu je nezákonné, ak, ako vyplýva z konštatovaní vnútroštátneho súdu, nie sú splnené zákonné podmienky na účely takéhoto poskytnutia.

O trovách

46 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

1. **Za predpokladu, že príslušník tretieho štátu má legálny pobyt v členskom štáte Únie a pracuje vo Švajčiarsku, na tohto príslušníka sa nevzťahuje v členskom štáte jeho pobytu nariadenie Rady (ES) č. 859/2003 zo 14. mája 2003, ktorým sa rozširujú ustanovenia nariadenia (EHS) č. 1408/71 a nariadenia (EHS) č. 574/72 na štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa doteraz tieto ustanovenia nevzťahujú výhradne z dôvodu ich štátnej príslušnosti, lebo toto nariadenie č. 859/2003 nie je uvedené medzi aktmi Spoločenstva uvedenými v oddiele A prílohy II dohody medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na druhej strane o voľnom pohybe osôb podpísanej v Luxemburgu 21. júna 1999, ktorú sa zmluvné strany tejto dohody zaviazali uplatňovať. Preto nemožno konštatovať povinnosť členského štátu pobytu uplatňovať nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996, zmeneným a doplneným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1992/2006 z 18. decembra 2006, a nariadenie Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní nariadenia (EHS) č. 1408/71, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením č. 118/97, na uvedeného zamestnanca a jeho manželského partnera.**

2. **Články 2, 13 a 76 nariadenia č. 1408/71, ako aj článok 10 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 574/72 nie sú relevantné, pokiaľ ide o štátnu príslušníčku tretieho štátu v situácii žalobkyne vo veci samej, v rozsahu, v akom sa na jej situáciu vzťahuje právna úprava členského štátu pobytu. Samotná skutočnosť, že deti**

tejto štátnej príslušníčky sú štátnymi príslušníkmi Únie, neznamená, že odmietnutie poskytnúť rodinné dávky v členskom štáte pobytu je nezákonné, ak, ako vyplýva z konštatovaní vnútroštátneho súdu, nie sú splnené zákonné podmienky na účely takéhoto poskytnutia.

Podpisy